

Борба

1967

17

АВГУСТ
ЧЕТВЪРТЪК

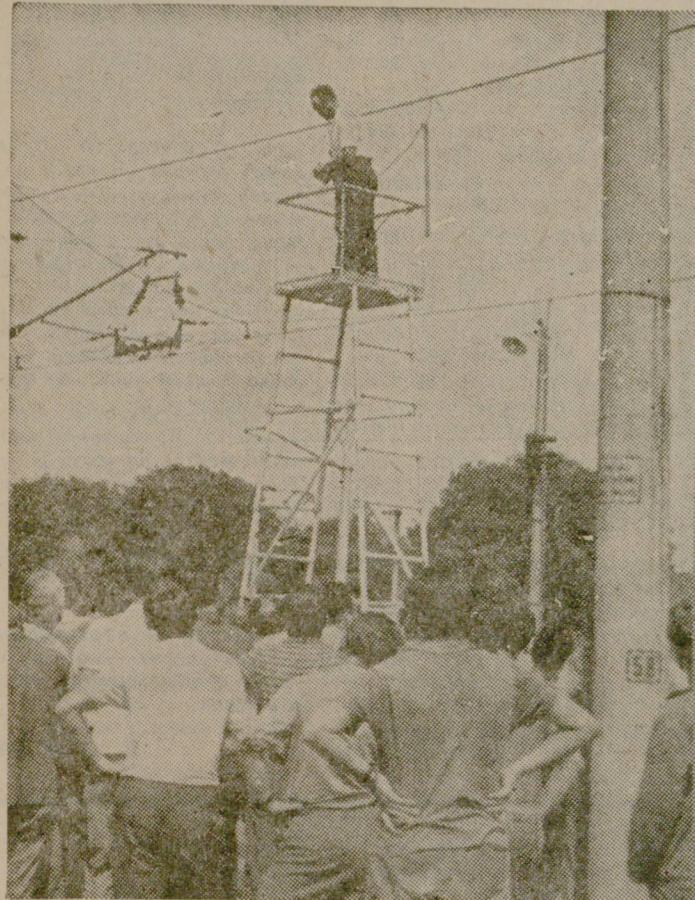
ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪБЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА
ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 99

(2:90)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

В Саншов скоро ще бъде завършен местният бетонов възел. Той ще задоволява нарастващите нужди от бетонов смес на Химкомбината. Сн.: Н. КАЧАКОВ

НАД СВЕТОВНОТО РАВНИЩЕ

Социалистическа бригада за технически прогрес създаде изолиран лейтер над световното равнище. Затова за първи път в България се работи под напрежение 27 500 волта. Това става в електрифицираните участъци Русе — Горна Оряховица — Плевен — Мездра и София — Пловдив.

Късна утрин. На площадката пред електрическото депо в Горна Оряховица има небивало множество. Всичко е готово за този дългоочакван експеримент — да се работи под напрежение 27 500 волта с подвижна изолирана стълба (лейтер), създадена от социалистическата бригада за технически прогрес начело с инж. Димитър Ганчев. Един задръжен колектив е превърнал първите дръзновени крачки на пловдивчаните Делчин Иванов и Христо Кочев от Втора електротехническа секция, творческите усилия на габровските специалисти на стъклопластмаси инженерите Хасков и Владиков и технолога Цве-

тан Георгиев, с упоритостта на конструктора инж. Димитър Ганчев в една изцяло конструкция над световното равнище.

Нима е случаен фактът, че редица външно-търговски централи от много напреднали капиталистически страни, с развита електрификация на железниците, проявяват още отсега изключителен интерес и очакват с нетърпение да видят този ценен експонат на Международния мострен панаир в Пловдив. Нулевата серия от 5 изолирани лейтера ще влезе в редовна експлоатация в най-близко време в районите на електросекциите в Горна Оряховица, София и Пловдив, а през следващата 1968 г. ще бъдат задоволени напълно нашите производствени нужди.

А какво въещност представлява лейтерът? Подвижна изолирана стълба, състояща се от стоманено-тръбно шаси с 4 ребордни колела, стъклопластмасова конструкция с две странични стълби, работна платформа за 2 ду-

ши и 2 диелектрични шанги, завършващи в краищата с куки.

Въвеждането на изолираните лейтери за профилактична работа на контактната мрежа под напрежение има големи предимства. Например не се изисква изключване на контактната мрежа, което гарантира непрекъснатост на движението на влаковете, обслужвани с електрически локомотиви. Дава се възможност за качествена профилактика, което води до предотвратяване на бракове, повреди и аварии по контактната мрежа и е предпоставка за сигурен и бърз елтранспорт и др.

Една трудна задача е решена — един ценен дар на техническата мисъл е поднесен пред Празника на свободата и 50-годишнината на Великия октомври.

инж. Васил РАШЕВ

На снимката: Пробни изпитания на подвижната изолирана стълба (лейтер). Работи се под напрежение 27 500 волта.

ВСЯКА КАПКА ВОДА Е ЦЕННА

Нашият окръг е един от областите, в които има подпоясване на водата със сушата. Имаме под полна 622 000 дка култури. Това е огромен резерв. Използва ли се обаче той разумно в тия изключително тревожни дни. Фактите говорят гласно — за неоправдана муда мисъл при поливането, за грубо недооценяване на тежкото положение, за непонятна пасивност от много стопански ръководители в окръга. Тая беда и причината за свиване среща в Павликени с партийните и стопанските ръководители от окръга.

За съжаление тук отново се проявява съществувашото отношение по въпроса за напояването. Вместо да станат да признаят своите грешки и слабости, да потърсят пътищата за отстраняването им, да настояят най-енергично да им се подаде колкото се може повече вода от напоятелна система — Павликени, повечето от местните стопански ръководители удариха на пазарлъци и оправдания. Странно прозвучаха думите на председателя на ТКЗС — Павликени Йордан Дамиянов, че могат да поливат до 300 дка на депононите, когато нуждите и възможностите на стопанството са за 1000—1300 декара. За 200 дка дие вен график настоява и председателят на ТКЗС — Дъскот Иван Георгиев, когато в стопанството има неполети още първи път близо 2500 дка царевича. Ниски графичи на напояване предлагат и други стопански ръководители. Проявява се въздържане от уплътнено депонононо поливане, оставят се хиляди литри вода да изтичат в реките и деретата неоползотворени.

Не е чудно при това положение защо в окръга досега са полети първи път, заедно с вторите култури, само 560 000 дка площи. Вместо да се завършва вече втората и почва третата поливка на царевичата, в повечето от стопанствата е завършена само първата, а в отделни кооперативи и тя не е завършила. Не са полети първи път над 10 000 дка цюперна, когато се чувства остра нужда от сочни фуражи и надоят на млякото чувствително спада, планът сериозно се застрашава.

Докато в стопанства като Обединение, Ресен, Полски Сеновец и други средната поотромяемост на полнките е над два пъти, то в такива кооперативи, като Долна Оряховица, Алеково, Камен, едва са полети първи път, а в Горна Студена, Върбовка и други стопанства не е завършила и първата поливка на царевичата.

Сега е цялата си сериозност, с цялата си настоятелност и острота стои задачата да се създаде такава организация на работата, че да се полива непрекъснато, да се полива депонононо, като се използва напълно капацитетът на подаваните от язовир „Ал. Стамболийски“ води. Да се полива качествено, а не да се прави диво заливане и безотговорно изличане на орния слой на почвата. Да се поливат културите не за спасяване въобще от загиване, а висококачествено — за гарантиране на планираните от тях добиви.

Необходимо е в тези критични дни партийните комитети и организации да застанат на своето място, да се потърси строга отговорност от всеки стопански ръководител и специалност за проявено неразбиране, за неоправдана муда мисъл, като се въведе строга всекидневна отчетност на стореното.

Да се пристъпи навсякъде към депонононо напояване, да се оползотвори всеки грам вода, такава е задачата сега!

В ОРЕШ СЕ ОЧАКВА БОГАТА РЕКОЛТА

Преди два дни кооператорите от ТКЗС — Ореш започнаха да прибират захарното цвекло и слънчогледа. От 30 дка на 15 август те извадиха 180 т цвекло. Тук условията не разрешават да се използват цвеклокомбай-

ните и ваденето ще стане с цвеклоподемници. Стопанството има 1400 дка, засети с цвекло и прибирането му ще трябва да приключи в края на септември.

Миналата година кооператорите получиха висок до-

бив — 6.4 т от декара. Сега са планирали по 5 тона, но се очертават много по-добри резултати — 6 до 6.5 т средно от декара.

С четири комбайна ще се извърши брането на слънчогледа, засят на площ от 2000 декара. И от него се очакват добри добиви — около 210 кг от декара.

П. Алексиев

УСПЕХИ НА ТЪКАЧКИТЕ ОТ „РЕКОРД“

Сръчни и трудолюбиви са текстилните от памуко-предачното и тъкачно предприятие „Рекорд“ в Горна Оряховица. Тяхното майсторство и качество на изработваната продукция са известни на редица предприятия далече от окръга.

В броевите дни, които остават до нашите големи празници — 23-годишнината на Девети септември и половинвековния юбилей на Великия

октомври, във всички цехове и смени се води безспирна трудова надпревара за повече и по-качествена продукция. В първите редици на все по-разгарящото се социалистическо съревнование, са участниците в движението за комунистически труд, които изпълняват личните си трудови норми средно над 120 на сто. Много от тях преди да изтече първата половина на август вече изпъл-

ниха осеммесечните си планове и продължават да работят със същото старание, упоритост и умение, за да осигурят за Родина стотици и хиляди метри платове повече от предвидените по плановете.

Най-дълъг е списъкът на тъкачките, които са си изпълнили вече осеммесечните планове. Със своя личен принос Спасуна Иванова, Митка Русанова, Бонка Петрова, Борна Кръстева, Вярка Николова и други увличат и останалите работнички от големия и задръжен колектив на текстилните.

Ал. Цачев

Механизаторите в Морава изораха

Веднага след освобождаване на първите блокове от есенните култури младежката бригада за комплексна механизация, с бригадир Илия Страшилов, започна депонононо на дълбока оран. За всеки блок бе съставен план и посочен срокът за изораването му. Механизаторите, и най-

вече старши-трактористите Петър Тодоров, Дако Тодоров, Йордан Петров и Петко Христов, следяха сроковете и качеството на оранта. Грешките в дълбочината на браздите се оправяха навреме.

Багодарение на енергичността на младите механизатори само за 25 депонононо непрекъсната работа са изорани 7450 дка и бе приключено с дълбоката оран. Но работата не спря дотук. От три дни четирите дизелови трактора започнаха да преорават някои блокове. Голяма част от тях ще бъдат и подравнени. С това ще се реши въпросът за високопроизводително напояване през следващата година.

ОТ ЛИЧНИТЕ СТОПАНСТВА — ТОНОВЕ ДОПЪЛНИТЕЛНА ПРОДУКЦИЯ

Въпреки неблагоприятните атмосферни условия през тази година, селскостопанските труженци от Велико-търновски окръг в изминалите месеци работиха усърдно и над личните си стопанства. Благодарение на постоянните грижи и помощта, която им оказваха кооператорите на Ок-

ръжния кооперативен съюз те осигуриха предаването на редица тонове допълнителна продукция за нуждите на вътрешния пазар и за износ.

Всичко това спомага окръжният кооперативен съюз във Велико Търново да изпълни годишния си план

за износ на яйца още през първото полугодие и с това да застане на първо място в страната по броя на изкупените яйца. Благодарение на своите закупници по места и отзивчивостта на стопаните до края на годината ОКС ще изкупи на 15 млн. над плана. Презизпълняват се и месечните планове по близнакупуването. Окръжният кооперативен съюз е на първо място в страната по богатия асортимент на това ценно на природно богатство. Няма друг колектив в страната, който да събира 126 вида лецебни и технически култури.

ЧЕТЕТЕ ОТ ДНЕС
НА ЧЕТВЪРТА СТРАНИЦА
РОМАНА НА

ЕЛИМИЯН СТОДАНОВ

Легенда
за Сибин,
търновски
княз

РАВНОСМЕТКА НА 23 ГОДИНИ СВОБОДЕН ЖИВОТ

На тази тема те бяха поканени да разговарят от редакцията на в. „Борба“ и комитетът за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт. Дойдоха работнички, кооператорки, общественички, учителки, лекарки. Нямаха и две десетки на брой, а донесоха със себе си оптимизма и трезвата мисъл на трудолюбивите жени от окръга.

На 10 август т. г. те се срещнаха в редакцията. Спомниха си миналото, за да открият хубавото в настоящето. Спомниха си трудностите от първите години, за да видят още веднъж радостта от успехите. Разказваха за новото в предприятията и стопанствата, в родните селища, в родните домове, в съзнанието на хората. Не отминаха и трудностите днес, вгледаха се в неуредиците. Разговаряха като стопанки, като майки, като гражданки. Разговаряха с вяра и грижа като равноправни и свободни.

своите другарки споделиха участиците в срещата от Полски Сеновец и Павликени.

Не беше лесно примитивното консервно предприятие в Свищов или фабрика „Света Троица“ във Велико Търново да се превърнат в това, което са днес, в това, за което разказаха представителките на многобройната армия жени-работнички в сегашните ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново, ДКК „Република“ — Свищов, Бонбонена фабрика — Горна Оряховица.

Стъпка по стъпка се роди новото

Новото е навред, но особено гостоприемно е прието в с. Павликени. И с любовителство, и с известна доза недоверие жените посрещнаха преди години първия комбайн, а сега с пълно доверие срещат всяка новост. Много са придобили и най-вече тези, които облекчават труда на жената тука. Прогнозират на зеното за комунистически труд — комунистическа Латинка Бундева, с ясно задоволство и широка участливост умисла сподели с участничките в срещата. До блоковете за работа сега се ходи с камии. Така е не само в този кооператив, а почти във всички. Това става къде, къде по-бързо, а сутрин може и домакинска работа да се посвръщи и навреме да се започне в полето. Всекидневие, с което отдавна са свикнали полскирашките жени, е на блоковете да им се докара прясна студена вода, топла храна — две ястия за обяд. Децата и старците, останали в селото през усилните летни дни, не предизвикват грижи — обществената кухня срещу минимално заплащане им осигурява храна. Започне ли учебната година, учениците пък получават безплатна закуска. Факти, факти много — стипендии за средношколците, работили добре през лятото в стопанството, отпуски за кооператорите, екскурзии в чужбина.

Миналото е само в спомените

Макар че годините са се изнизали и среброто им се е вплело в косите на Марияна Кънева от Дичин, тя помни нещата си участ на сираче, което гърбвало от малко да познае непосилния труд.

„Мара Димитрова от гр. Елена сега е жена на средна възраст, но преживяванията на детето-настирче, нарамило цяло лято торбичката с комат сух хляб, не са чужди, те са и нейни.“

Помнят се и жътвените дни, когато изгаряха в зноя жените с бели забрдаки.

Помнят се от по-старите работнички условията за работа — мизерни и примитивни — в някогашната фабрика „Кобо“ на брега на Дунава, разказва председателката на профкомитета на ДКК „Република“ — Свищов Янка Пеева.

Спомените — само те останаха от миналото, останаха като тъмен фон, на който още по ясно се откроява светлината и радостта от новия живот.

Не беше лесно...

Женската малка длан, свикнала с непосилен труд, месила хляб за борците и сама държала шмайзер, трябваше да се заеме да сложи на крака, да отгледа като рожба младата свобода на родината, дошла през есента на 1944 г.

Беше трудно да скъсаш с малкото парче земя и да замилеш за големия кооперативен блок като за свой. А сега жените често казват: „То хубаво стана в стопанството, ами де да е било по-рано, че повече да пожиевем.“ Такова мнение е

на мунистически труд говори

УЧАСТНИЧКИТЕ В СРЕЩАТА НА ЖЕНИ ОТ ОКРЪГА, СЪСТОЯЛА СЕ НА 10 АВГУСТ В РЕДАКЦИЯТА НА В. „БОРБА“

Николина Божинова от Бонбонена фабрика при ДЗЗ — Горна Оряховица.

В ДЗЗ — Елена животновъдството с право може да се каже се държи от жените. 80 на сто са те от всички работници в този сектор. И вървят все напред. Ето вместо запланираните 32 литра мляко средно от овца — 53 литра. Вместо по 14.8 кг, както през миналата година, сега жените, работещи в този труден отрасъл — овцевъдството, предадоха агнетата средно по 22 кг.

Съвременно е уреден животът на тези труженички. Стопанството е отделило средства и закупило перални, бойлери, дупове, а модерните битови уловия във фермите облекчават и труда, и живота им. Това разказа тяхната представителка Мара Димитрова.

Двусменната работа в животновъдството е отдавнашна цел. Полскоосеновското кооперативно стопанство първо премина към нея. Кравегледката Николина Тушева от Полски Сеновец отбеляза преимушествата. Жената-животновъдка е заета само половин ден — сутринта или следобед. Това дава възможност за полагане на повече грижи за семейството, за дома, време за четене и културни развлечения.

Жените разказват. У всяка напират много и много мисли за новото — техниката, която облекчава труда, новия бит, новите нрави. Задушевно и топло се говори на срещата за тия неща. Не толкова с цифри, както в повечето случаи се прави, а със сърце разказваха жените.

Основен дълг — възпитателство

Майката с цялата загриженост за бъдещето говори и за възпитанието на това поколение, което ще води родината напред — младежта. Възрастната Марияна Кънева постави удадението на трудовото възпитание. Директорката на Основното училище в Стражица — Стоянка Славова, обърна внимание на личния пример на родителите и учителите при възпитанието.

С тревога се говори за грешната философия, диктувана от родителската обич, която гласи: аз ако съм теглила, поне детето да не знае лишения. В резултат на това се задоволяват прищевки от всякакъв род, понася се безделието на младия човек. Иначе прекрасни хора — трудолюбиви, скромни, активни общественици, дори и някои ръководители се оказват родители на разюздени и мързеливи деца. Това безпокои. Това са проблеми, по които цялата общественост трябва да вземе отношение, да се решават с общи усилия.

Без премълчаване

Тия обветрени от ветровете и слънцето жени, тия неуморни труженички умеят да творят хубавото, да го виждат, да му се радват. Но на живота те гледат и с присъщата за грижовни стопанки прецизност. Те решават непосредствено по ползата и предприетията задачите на Партията и правителството и затова са най-непосредствени свидетели на трудното още в живота ни, на неуредици — понякога съвсем дребни, които дразнят.

Ето в с. Деляновци има и стара и нова пивница, но детска градина няма, няма и обществена кухня. А при желание Общинският народен съвет в Моравя може да премахне тази несъобразност.

В Ресен има зъболекар, а в съставното село Дичин, където има инвентар за зъболекарски кабинет, зъболекарят не идва. Кооператорите са принудени да търсят такава помощ някога твърде далеч.

В Полски Сеновец поредицата от хубаво е дълга, но известно как все не остава време, не се намира възможност в стопанския двор да се направи обещаната на животновъдите баня. Почти така стои работата и с разнасяне на топла храна по време на работата за дичини.

Снабдяването със зеленчуци в Стражица става във време, когато жените са на работа. А нищо не коства да се съобра-

зи работното време със завързането им от блоковете.

Дребни на пръв поглед неща. Принципно ръководство, грижа, грижа от сърце за хората — ето поради липса на какво се стига до неуредици, за които жените говореха.

Нашите предложения

В процеса на разговора те се систематизираха и уточниха. Изникнаха като желания и мнения на редицата колективи, откъдето бяха дошли участничките в срещата.

Работното облекло — трябва да се разграничи на зимно и лятно, за да бъде по-удобно. Услуга за гледане на дете или болел за няколко часа или няколко дни — това е въпрос, който трябва да се реши независимо под каква форма — с разкриване на бюро към СП „Комунални услуги“ или детски етаж, или по друг начин.

Не само пунктове за химическо чистене са достатъчни, както е случаят в Горна Оряховица, където вещите се приемат, препращат във Велико Търново и услугите се бавят много. Повече ателиета за непосредствено химическо чистене трябва да се разкрият.

И още нещо. Искаме да има модни салони, където можем да получим консултации по модата, модерни фризьорски салони, козметически. Жената трябва да държи на външния си вид.

Предложенията се направиха много. Редакцията ще отнесе някои от тях до съответните институти. По други и по повдигнатите проблеми на тази среща ще очаква мнението на читателите. Чрез вестника ще се стреме да даде отговор, да даде резултата от съдържания и полезен разговор между жените.

Нямаха и две десетки, но чрез тях заговориха честно и правдиво трудолюбивите жени от целия окръг — направи се кратка равностметка на 23 години свободен живот.

ТАКАВА Е ЛАТИНКА

Запознайте се с една от хилядите. Кооператорка е. Работи в прочутото звено на Йонка Цветкова от с. Павликени. Прочуто е звеното със своя сплотен колектив, с младите и работливи кооператорки. И никой в селото, когато се говори за звеното, не може да си го представи без нея, без просветничката Латинка Тодорова.

Всяка сутрин в кошничката ѝ, заедно с храната, има книги или списания. Докато дежурната разпича яденето от термофоните казанчета, тя обмисля и споделя с жените кога да почнат.

— Добре! На обед почивайте, а в четири часа ще видим една интересна работа.

А не само през лятото, на полето четат.

И досега пред очите ми е една такава вечер — есенна, дъждовна. Две големи стаи бяха побрли жените. По масите — пуканки, грамофонът нещо говори и всички се смеят.

— Хайде, жени, да пуснем отново плочата! Тогава ще кажем защо сме се събрали.

Разнесе се гласът на шегобиец. Разказваше за съдбата на Митре-зетя. И пак всички се смеят.

— Тая вечер имаме занятия на просветното звено на Отечествения фронт. Зиме по къщи, а лете на блока, но в никое време не преставаме да се занимаваме. Днес темата ни е: „Комунистическото възпитание на младежта в семейството“. След беседата прочетох

ме от списанието „Жената днес“ разказа „В къщи дойде млада жена“. Той е поучителен за свекървите, пък и за тези, които ще станат снахи и свекърви. Пуснахме грамофонната плоча за Митре-зетя. Сега пък просто си споделяме кой как постъпва, каква снаха, каква свекърва, каква теща е, къде смята, че греша.

Такава е Латинка. Ето я, заедно с Йонка-звеноводката, води жените на гости у новородено, ето я на родителска среща в Строителския техникум във Велико Търново — вълнува се, с отговорност разговаря за бъдещето на своята техничка.

Латинка — мила, непринудена, неуморна — и на полето, и в обществената работа, и в дома.

К. СИМОВА

СЪС СИЛИТЕ НА МЛАДОСТТА

четата шефство над лобното място на своя патрон, на седемнадесетгодишната партизанка от Габровско-Свищевския партизански отряд Параскева Енева.

— А там ще направим градника. Ще видите колко хубаво ще стане!

И всички повярваха, че могат да го направят хубаво, както хубав е бил животът на техния патрон.

Николина Божинова — нея с внимание, с нескрит възторг я срещат и на стадиона. Тя, атлетката, волейболистката, неведнъж е защитавала спортната чест на завода.

Млада и енергична, тя намира сили за всички. Но най-нежни са ерижките ѝ към двете деца и семейството.

Минават година след година, а нейните сили като че се удояват. Силите на младоостта ѝ дават криле, за да работи с жар в бригадата, за своето спортно майсторство, за своето семейство.

Б. СТЕФАНОВА

През лятото детекласничката Светозара Бинова е една от най-редовните читателки на библиотеката в село Карансеп.

КОГА У ДОМА Е ХУБАВО?

Винаги съм се възхищавала на обрмчените в тънката паяжина на воалените пердета широки прозорци. Денем те искрят с огнените отблясъци на слънчевите лъчи, вечер излизат светлите струи на електрическите глобуси. Красиви, просторни, модерни жилища — типична картина на един обновен живот, задъхано бързаш с ускорените темпове на още по-примамващото утре.

Учудват ме родителите, обвркани в безкрайния лабиринт на недоуменията. Докато са малки деца им, те се тревожат: „Все гледат да избягат навън — улицата ги влече повече от дома!“ Когато поколението поотрасне, нарастат и тревогите: „Не ги привлича у нас — все навън гледат да изхвъркнат!“ Често тези реплики се отнасят и за една от страните на съпружеската двойка: „Той няма желание след работа да си дойде в къщи — все намира повод да прекара някой и друг час навън!“ или: „Не знам защо, но той не обича да си седи в къщи?“. „Не бих казала — типичен диалог за нашето съвремие! Но бих настояла — нежелан за утешения ни ден! И отгук въпросът — кога у дома е хубаво?

Мисля, че началото на отговора започва още в тържествените звуци на „сватбения марш“, в звъна на младоженската наздравича, мига, в който се създава новото семейство. У дома ще бъде хубаво, именно когато то стъпее да съхрани неугасваща вълна на обичта. У дома ще бъде хубаво, когато тази обич роди разбирателството, а от него израсте другарството. Това са трите елемента на привличащата, на сплотяващата, на вкореняващата домашна атмосфера. Създадена от родителите, тя здравее с всякаква, възприема се от децата. Атмосфера — това не значи обстановката. Тя може да липсва и в най-разкошно поддържан лом, а може да блика и от най-скромно уреденото жилище.

У дома се отглежда и расте детето. Как ще се изгради то, как ще се оформи като мислещо същество, като характер, като гражданин на свое-

то общество? Ще уважава ли родителите и ще се чувствава ли приютно у дома или ще предпочита улицата с примамките ѝ и с мъка ще се прибира в къщи.

Ето детето на семейство П. има такава хубава обстановка, отрупано е с една от друга по-красиви и по-скъпи играчки, а от ден на ден става по-капризно и недоволено, по-нервно и бга навън. Кое го тегли така властно навън и го отблъсква от дома му? Не е трудно да отгатнем, ако познаваме по-отблизо това семейство, ако знаем, че тук липсва онова нещо, което не се купува и продава на никаква цена — липсва примамващата топлина на семейната атмосфера. Тук много често майката е намушена, сърдита за нещо. Баштата мълчи. Никой с никого не говори или пък говорят тогава, когато се карат. И на детето не обръщат никакво внимание. На въпросите му обикновено отговарят с думите: „Стига вече, уморена съм! Хайде играй си там сама!“ Или пък му се сопват съвсем без причина.

А дената на съседите обичат да си стоят в къщи. Но у тях е съвсем друго. Когато се върне от работа, майката все има какво да им разкаже, да ги попита как са прекарали дома, да ги похвали, ако трябва, или пък внимателно да ги поучи, ако са сгрешили. Всеки в това семейство си има някаква задължение. Всички се обичат, помагат си, всеки участва според силите и възможностите в домашната работа.

Но минават само няколко години и изведнаж откриваме, че децата са израствали. Мислите на възмъжаващата юноша, чувствата на израстващата девойка прърхат, бият с неспокойния ритъм на търсещата, на жадуващата младост. Дошла е оная възраст, в която подрастващите отреагирват по-остро, в която изискват най-много, в която често пъти предпочитат да бъдат сами със себе си, за да помечтаят или пък напълн с приятел и приятелки, за да споделят това, което напирва в тях. Но значи ли това, че те ще се отчуждят от дома и трябва ли да допуснем това?

Наново всичко ще зависи от нас, родителите, от атмосферата у дома, от това, доколко сме успели да запазим топлинзта в нашия дом. Неумел опит за оправдане са думите на някои, че сега родителите са така много заети, така са уморени, че не им остава време да поговорят с децата си, камо ли да им станат приятели. Приятелството, разбирателството не изискват време — за тях е нужен такт, умение да предпазват юношата подрастваща юноша или девойка, да си с тях в момент на колебание, на търсене на решение. Когато в къщи е създадена такава атмосфера, мислите и чувствата се споделят спонтанно, без специална подготовка и време, без да се стига до груба намеса. Тогава девойката не свежда глава пред родителите си, когато румене под погледа на младежа от отсрещния балкон. Защото у дома вече е говорено за естествен процес в развитието на човешкия организъм. Затова и момъкът не избузва груб и недоляпан, скрит и избухлив. Естествените напори на младоостта в къщи са познати. И навреме са насочени към освежаващите ритми на физкултурата, към обогатяващите увлечения на осмисления духовен живот. У девойката и у младежа умело се поддържа интересът към литературата, или може би към някое изкуство, или към техниката. Тогава у дома е хубаво. Макар и за кратко да се събират всички заедно, времето е наситено със споделяни чувства, с възбуждащи мисли, обогатено е от взаимното разбирателство. Младежът и девойката се прибират у дома, без да потискат поривите на окрилената си младост. Вкъщи ги погълща атмосферата на семейната дружба, отзвнява към всяко преживяване, към всяко търсене, към всяко начинание.

Примамват, радват ни широките, светли прозорци, обрмчени в тънката паяжина на воалените пердета. Какво се крие зад тях — домашен уют и топлина или отблъскваща студенина и отчужденост? Всичко зависи от хората!

Н. БОДУРОВА

ГРУДОВА ДИСЦИПЛИНА — ТАКАВА Е СЕГА ПОВЕЛЯТА!

Съвременното производство е високо механизировано, автоматизирано, дълбоко специализирано и кооперирано. Бързо и интензивно протича в него технологическият процес. Без наличието на здрава, сигурна и строга дисциплина на труда това производство е немислимо.

Трудовата дисциплина при капитализма е сурова. Капиталистът, който за да оцелее, трябва непрекъснато да маневрира сред океана на капиталистическата хищническа конкуренция, няма време да възпитават, да учи. Срещу всяко отклонение в трудовата дисциплина той действа круто, безпощадно, с всичките средства на капиталистическата експлоататорска машина.

Дисциплината на труда у нас почива не на насилието и угрозата от репресии, а на чувството за дълг, на съзнателното отношение на тружените на социалистическото общество. Тази дисциплина има условия за най-пълна изява при социализма, защото интересите на обществото, което е господар на средствата за производство, се покриват с интересите на членовете на това общество.

По ред обективни и субективни причини нашата страна закъсня в своето икономическо развитие. За да догони и надмине напредналите в индустриално отношение страни, тя трябва да вътърси с бързи темпове. В това отношение Деветият партиен конгрес очерта и линията, по която ще вървим — интензивния път на развитие на стопанството, пътя на неспирно повишаване производителността на труда, на увеличаване ефективността в цялата наша икономика.

Това може да се постигне единствено при условията на здрава трудова дисциплина.

Партията и правителството полагат постоянни усилия, за да се повишава равнището на трудовата дисциплина. Известни резултати в това отношение

са постигнати. Но основното този проблем у нас все още не е решен. Все още народното стопанство търпи големи загуби на време и средства, допуснати в предприятията и отделните отрасли на народното стопанство главно поради това, че все още съществува либерализъм и липса на възкителност от страна на стопанските и административни ръководители, че разсеителната работа на обществените организации е незадоволителна.

Достатъчно е да надникнем в кое и да е предприятие или учреждение, стопанство или обект и ние ще открием немалко случаи на закъсняване за работа, безплодни разговори нагоре-надолу, безплодни заседания, конференции и събрания и пр. Пилее се много от работното време поради лоша организация на труда, на материално-техническото снабдяване, поради неуредици от битов характер — слабости в транспорта, в стоките и пр. Но това са само част от причините за губенето на много от работното време в предприятията. А времето съставлява най-важният фактор за произвеждане на блага. Затова и главната и най-актуална задача сега е: да се икономисва това време, да се използва най-рационално, най-производително. А резервите за това са огромни.

Статистическите данни за последните няколко години показват, че само поради безпричинни отсъствия (самоотлъчване) на работниците от основните народностопански отрасли — промишленост, строителство и транспорт — всяка година остава неоползворен целогодишният труд на 5000 работници. Извънредно големи са загубите поради тези причини в строителството.

Поради сериозни недостатъци в организацията на труд в някои отрасли не се осигуряват условия за ритмична високо-

производителна работа, възможност да се стабилизира кадрите. Само поради текущи престои загубите на работно време се равняват на целогодишния труд на 7000 работници, а поради временни престои на още 3000 души. Така една армия от 15 000 квалифицирани работници са обречени цяла година на бездействие.

Но трудовата дисциплина не се измерва само с това — доколко се губи от работното време. Важно е и в каква степен се използва това работно време, как се използват машините.

Данните от изследванията показват, че две трети от вътрешно-машинните загуби на работното време са свързани с лошо обслужване на работните места — в това число 26.9 на сто поради неизправни машини и съоръжения, 9.31 на сто от недостатъци на инструменти и приспособления, 2.8 на сто поради липса на материали, 5 на сто в очакване на транспорт и др. Само от тези вътрешно-машинни и целодневни загуби на работно време народното ни стопанство губи всяка година около 207 млн. лв., което представлява годишната заплата на 170 000 работници.

Новото постановление за укрепване на трудовата дисциплина и за намаляване текучестото на работната сила идва не само да напомни за тези слабости и за това, че все още се подценява решаването на този важен проблем, но и да постави конкретни задачи пред стопанските, партийните и профсъюзните ръководители, пред всички трудещи се.

Да се укрепва трудовата дисциплина — такава е сега повелята, която Партията и правителството поставят пред всички нас. От успешното решаване на тази задача зависи да укрепва неспирно икономическата мощ на родината.

Ханн ЛЕВИ

В тези усилни дни в Павликенински кооператив е особено напрегнато. Не е лесно и на шофьора Нейко Съев. От сутрин до късна вечер той е зад волана. По жътва, само за десет дни с послушната си „Ифа“, превози над 400 тона зърно. И сега е неуморим.

Сн. Н. ДИМИТРОВ

С ПОГЛЕД НАПРЕД

И тази година традицията бе спазена. Активът на Ресенското стопанство за втори път се събра съвместно, за да направи обстойна преценка на изпълнението на плана, за използване резервите и изпълнение обещанията, дадено в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Да бъде произведена продукция за 7 099 000 лв., такава е годишната производствена програма. Неблаготворително пролет обаче изигра лоша шега. Царевичата и захарното цвекло се развиваха ненормално. Тогаваш активистите и бяха използвани репите, като бяха засадени втори култури за 300 000 лв.

През юни и юли ново непредвидено бедствие сполетя стопанството. Падналите градушки нанесоха поражение на 3100 дка лозя, на две зеленчукови градини, на бостаните и други култури в размер на 650 000 лева. Благодарение на предвидливостта на специалистите, на упорития труд на механизаторите и кооператорите Ресенското стопанство се справи и с това положение. Бригадите засадиха допълнително 110 дка коришници, 650 дка карфиол, 600 дка зелен фасул, царевича и други втори култури.

Сега усилията са насочени за нормалното отглеждане на вторите култури, към по-

ливането на колкото е възможно повече площи. Дневно в кооператива се напояват над 1100 дка, като царевичата и захарното цвекло са полети втори път. Особено старателни в тази работа са кооператорите от осма двета и шеста бригадата — бригадири Андрей Димитров, Ангел Кирилов и Панко Атанасов. Използват всички възможности за деконошно напояване и поливачите от четвърта и пета бригада в Никюп.

Ако надникнем в отчетите на стопанството, ще видим, че благодарение на вторите култури на резервите и поливачите, досега растениевъдните бригади са получили с 50 000 лв. в повече доходи в сравнение със същия период на миналата година. Животновъдната продукция е със 120 000 лв. над графика, а до края на годината се очакват около 200 000 лв. надпланова продукция от този отрасъл. Думата на животновъдите е до 7 ноември — годишнината на Великата октомври — да изпълнят 100 на сто годишния си план.

От зеленчукопроизводителите на най-високи успехи се радват градинарите от бригадата на Борис Ангелов — Дичин.

Георги МУНДОВ

НАЙ-ХАРАКТЕРНОТО — ТЪРСЕНЕ НА НОВОТО

Държавното земеделско стопанство в Свищов е на трето място в системата на ДЗС в страната по среден надой от крава. Себестойността на 1 литър мляко е 0.142 лв. Младите-доички са национален първенец през 1966 г., а тази година обещаха да надоят по 4000 л от крава. Ако изпълнят обещанието, всеки младеж ще стане стотник (по производство на мляко).

ПРЕДИСТОРИЯ НА УСПЕХИТЕ

Трудно е да се опише дългогодишното развитие на стопанството. Няколко примера обаче са достатъчни, за да характеризират основното, което е подготвило успехите на свищовските животновъди.

Сега, когато оборите на двете краверферми представляват немалък комплекс от постройки и броят на дойните крави е не два, а трицифрено число, картината на началото е изобледняла. А тя е — един единствен обор, 30 крави в него, за които не винаги достига фуражът, и примитивни условия за отглеждане на животните. Съставът на кравето стадо е смесен, резултатите — под всички планове.

И започва търсенето на изхода, в процеса на което се проявява характерната черта в работата на животновъдите — по следователно и упорито пренасяне на всичко ново в отглеждането, храненето и обслужването на кравите. До 1959 г. по ложението в краверфермата се запазва непроменено, с изключение на броя на животните. След това всяка година дойките и гледачите експериментират нещо ново. В 1962 г. започват да

поят кравите автоматично, на следващата — монтират траншпортьорите за изхвърляне на оборския тор, а още след една — започват механизировано доене с агрегати. Всичко това е обикновена история за механизированото на работните процеси, съществено в нея е друго. Не успехите при внедряване на новостите не са предизвикали резервираност към новото, към науката. Неуспешни се оказват отглеждането на телетата на несменяема постеля, студеното и свободно отглеждане, доенето с агрегата „Рибена кост“. Малко след тези несполуки са търсени и са намерени най-подходящите способности и механизации.

ПРАВИЛНИ НАСОКИ КЪМ ПО-ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

За изграждането на рентабилни краверферми, каквито са свищовските, основната роля се пада на специалистите, на техния интерес към новостите и способността им да покажат на животновъдите ефекта от тях. Почти всичко ново в областта на животновъдството тук е изпитано или се изпитва. Но има няколко основни звена, които са постоянен обект на вниманието на специалистите и дойките. Едно от тях е подобряването на породния състав на стадата. Вече 5—6 години упорито се работи в тази насока и тази година фермите са кандидат-племенни. Под контрола на Племенната инспекция и с най-активното участие на местните специалисти се прави строг подбор на телетата. В близките няколко години цялото стадо трябва да се симентализира.

Големият надой през миналата година — 3757 л от фураж-

на крава — и през първото полугодие на тази година (1911 л) се дължи и на още едно, най-съществено може би обстоятелство — голямото количество доброначествен фураж. За всяка крава са осигурени по 50 кг люцерна и 4 кг концентриран фураж. В стопанството се приготвя и люцерново брашно, като миналата година за кравите са изразходвани 700 тона. Приготвя се в голямо количество и люцернов силаж. Проблемът за храненето и породното подобряване на кравите е успешно решен с всекидневната намеса на специалистите. Механизацията също е в завидно състояние — само разнасянето на фуражите се извършва на ръка, но ръководството търси най-подходящата за условията в оборите механизация. В скоро време и при този процес ще бъде отменен ръчният труд.

НЕИЗБЕЖНО Е ПРИЛАГАНЕТО НА ДВУСМЕННАТА РАБОТА

Нуждата от промяна в системата на работа е крепяща, тя поставя категорично незабавно въвеждане на двусменната работа. Трудът на дойките е до бре запален и въпреки това все по-трудно се намират хора за краверфермите, в които се отглеждат вече над 900 крави. Все по-тревожно се проявява тежестта сред животновъдите, а то се отразява чувствително върху работата. Причината за това явление, проявяващо се не само във фермите на свищовското стопанство, са добре известни — заетостта на дойките от сутрин до късна вечер и невъзможността да се живее нормално при тия условия.

Във фермите на свищовско-

то ДЗС работят повече от 16 млади дойчи и то добри. Марин Дянков, Милко Георгиев, Борис Горанов, Марин Иванов, Тодор Цветанов и другите не само не отстъпват на по-възрастните дойчи, но понякога получават и по-добри резултати от тях. Но те работят тук не по малко от 4 години и през цялото това време са били лишени от елементарните битови и културни удобства и потребности. Ясно е, защо не всеки младеж би се съгласил на такава работа. Пък и не само на младежите тежи тази непосилна заетост. От възрастните гледачи и дойчи също няма никакво възражение срещу двусменната работа. Но на хората трябва да бъде да се разясни системата на работата, да се направи такава прегрупиране на животните, че да не пострадат материалните интереси на животновъдите. Само тогава те биха приели двусменната работа като облекчение. Дойчи като Доньо Янкова, Анеза Петрова, Росина Янкова, Реднебне Зюрабова, които миналата година надолха по повече от 100 000 л мляко, пък и останалите работници във фермите, ще искат равностойно на предишното заплащане. В този смисъл въвеждането на новата система на работа се нуждае от предварителното и разясняване на животновъдите.

В това отношение ръководството прави вече стъпки — по сетени са добри ферми в страната, работещи двусменно, с цел да се вземе от техния опит най-подходящото за местните условия.

Николина ЯМБОЛИЕВА

Проблеми за решаване

ПАРНИЦИ С ТЕХНИЧЕСКО ТОПЛИВО

Преди две години в ТКЗС — Ресен започна разрешаването на един голям проблем в разсадовото и зеленчуковото производство. Излязлата пара на виброполигона в стопанството се оползотворя за отопляването на 1.5 дка парници. Строителството на парниковото отделение се извърши през 1965 година. Изразходени бяха всичко 7200 лева.

Към парниковото отделение в стопанството има изградено звено от 4 опитни кооператори, с ръководител Кириан Кълбанов. През 1966 г. за първи път се засадиха парникови краставици от сорта „Реформ“.

Само за една година в парниковото отделение бе произведен чист доход, представляващ 68 на сто от вложените средства за строителство на цялото отделение. Това ще рече, че парниците с техническо отопление изплащат за около една година и половина вложените средства за построяването им.

За тази година в план-сметката на звеното е предвидено да се произведе 30 000 броя парникова салата и парникови краставици — 24 000 кг, или обща продукция за 13 500 лева. Предвиждат се материални разходи за 321 и фонд „Работна заплата“ за 2570 лева.

Салата бе засята в края на септември и се развиваше добре. Го-

леми повреди и нанесоха обаче голяма беля приложението много средства — твърд спирт, тифосфорни препарати, средства, съдържащи мед, и др., но ефективни се оказа само праховидният суперфосфат, разхвърлян по парниковите каси във вид на защитно поясче. От салатата, по вина на изкупвателната организация, бе реализирана продукция само за 102 лв. вместо за 1500. От парниковите краставици до края на юли бяха получени 22 060 кг продукция за 4640 лева.

План-сметката на звеното при парниковото отделение с техническо отопление няма да се изпълни тази година по няколко причини. На първо място, засаха се няколко сорта краставици, вместо изпитания при местните условия сорт „Реформ“. Допуска се една сериозна депресия в развитието на растенията в резултат на рязко изменение топлинен и воден режим, което се отрази зле върху плододането. Подценен бе и въпросът за компетентно ръководство и постоянен контрол от страна на специалистите.

Въпреки допуснатите грешки и несполуки през тази година, пар-

ниците с техническо отопление ще се разширяват и ще се използват, освен за отглеждане на зеленчуци, и за разсадопроизводство. Трудът на кооператорите ще се облекчи и проблемът с болестите и неприятелите по разсадите ще бъде разрешен.

Парниците с техническо отопление са твърде голяма крачка напред в сравнение с парниците с биотопливо. Те трябва да се изграждат в зависимост от конкретните условия на кооперативните стопанства на базата на отпадъчна пара от промишлени спомогателни предприятия. Като най-съвършени култивационни съоръжения на сегашния етап на развитието на науката и техниката както у нас, така и в чужбина, си остават оранжерите с техническо отопление. Техните предимства пред парниците са безспорни и не сравними. Построяването им обаче е свързано с разход на много повече средства, отколкото на парниците с техническо отопление.

Борис ХРИСТОВ

ДСО „Металообработване“ Инвеститорска дирекция — Велико Търново

ТЪРСИ

машинен инженер с 8 години трудов стаж — за главен инженер, заплата 165 лева;
среден техник с 9 години трудов стаж — за началник ПТО, заплата 130 лева.

Справка: телефон 63—75.

Държавно земеделско стопанство — Велико Търново

Търси:

1. Трактористи за колесни и верижни трантори;
2. Работници — товарачи в автогоспота.

Справка: „Личен състав“.

3—1

ДЪРЖАВЕН ЗАВОД ЗА АВТОМАТИЧНИ ВЕЗНИ — гр. ЛЯСКОВЕЦ

ТЪРСИ

двама леяри от I до V разред;
един началник склад на материалите.

Заплащане съгласно новите щатни таблици.

Справка: „Личен състав“ при завода.

3—1

ДИП „Първи май“ — кожарска фабрика — Велико Търново

търси

начинаещи и квалифицирани работници за водно-варено, дъбилно и апертурно отделение от III до VI разред.

Заплащане според сделно-разредната система.

Постъпване веднага.

Справки в предприятието.

4—4

Дирекция „Мерки и измервателни уреди“ ул. „Толбухин“ 12 — Велико Търново,

тел: 22-19

търси:

ЕЛЕКТРОИНЖЕНЕР — ФИЗИК;
ЕЛ. ТЕХНИК;
ШОФЬОРИ II и III клас.

Заплащане по новите щатни таблици.

Осигурено временно жителство. Постъпване веднага.

Държавен дървообработващ завод „Димитър Благоев“ — Велико Търново

Търси

за новия цех за плочи от дървесни частици начинаещи работници за ОПЕРАТОРИ на автоматични съоръжения; мъже и жени със средно техническо или средно реално образование.

Обучението се провежда в завода.

Заплащане по тарифна ставка и до 40 на сто премии.

Справки: тел. 24—18, 22—18, Личен състав.

3—3

РАДОСТ И ВЕСЕЛИЕ, СПОДЕЛЕНИ СЪС СЪВЕТСКИТЕ ХОРА

В неделя в Михалици бе празнуван Денят на урожая. Всички жители на селото бяха излезли на общата трапеза. Навсякъде цареше радост и веселие. Празникът премина под знака на 90-годишнината от Освобождението на България от турско робство и 50-годишнината на Великата октомврийска революция.

Управителният съвет на стопанството бе поканил на празника група съветски екскурзанти от далекоизточния град Хабаровск. Ръководителят на групата Алексей Степанович изрази радостта на съветските хора, че са попаднали сред жителите на селото в един такъв шастлив ден и благодарни за радушия прием и топли чувства.

Дълго не загълбнаха песните, не спряха танците. Денят на урожай се превърна в топла изява на българо-съветската дружба. След въздушна размяна гостите продължиха по своя маршрут, а кооператорите — своя празник.

Такива възбуждащи празници на урожай се състояха и в селата Лесичери и Мусина.

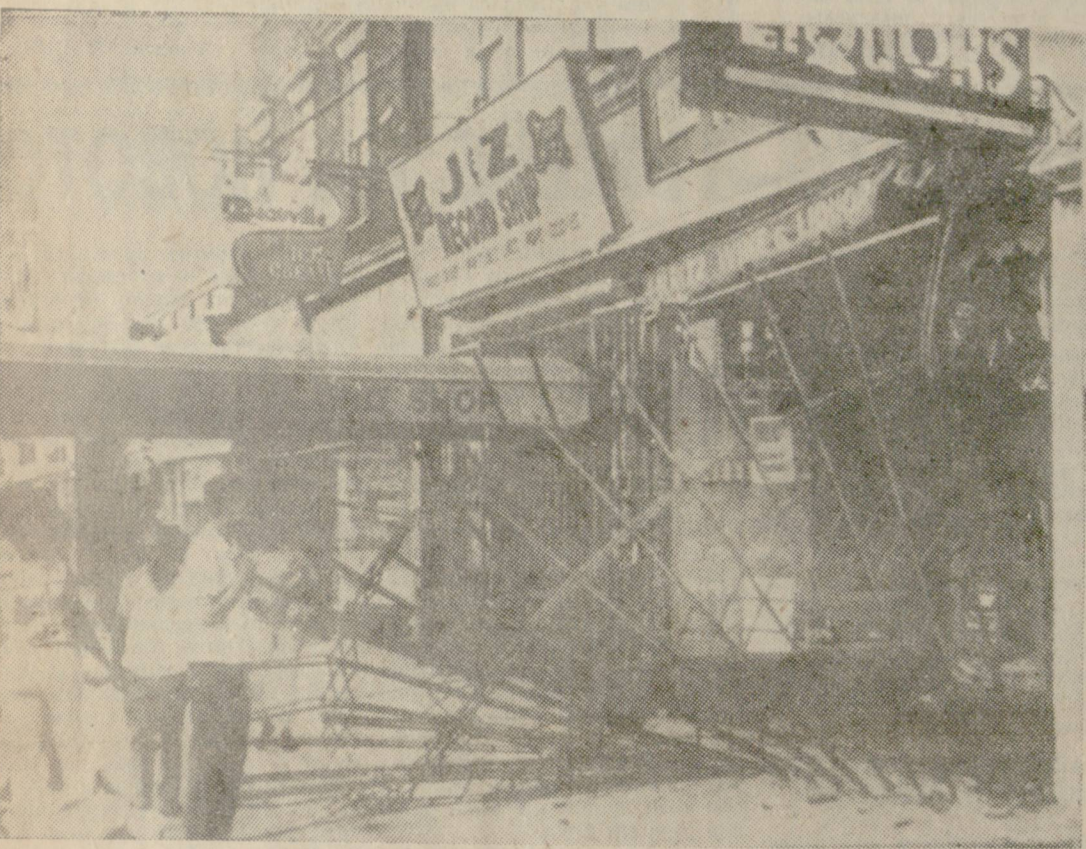
Ат. Цанкова

В освободените области в Лаос партизани от различни националности действуват в тясно взаимодействие с армията за народно освобождение, защитавайки освободените територии.

САЩ. В гр. Нюарк, щата Ню Джърси, вълненията продължават. Губернаторът на щата е издал заповед за забрана на продажбата на спиртни напитки.

НА СНИМКТА: един магазин за напитки, в който демонстрантите са нахлули насилствено. Касата на магазина е изхвърлена на тротоара.

Събитията по света

ТЕЛЕВИЗИЯ

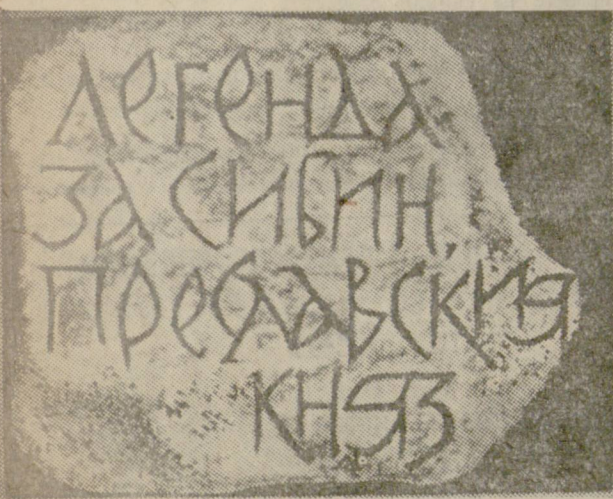
ЧЕТВЪРТЪК — 17. VIII.
19.00 — Новини; 19.10 — детска киноповел: 19.40 — за Народната армия; 20.00 — „Човекът с булдожката“ — филм; 20.10 — „Лека нощ, лепо!“; 20.20 — По света и у нас; 20.30 —

Мелодия на месец: 20.25 — „Семен в празник“ с концертна програма; 21.10 — „Сенките на стария замък“ — вторично на VI и V серия; 23.30 — Новини.

ПЕΤЪК — 18. VIII.
Програма на Московската телевизия: 15.45 — „Ден на дружба“ между Москва и Бухарест; 16.00 — Седмична на Латвийската ССР в Москва; 17.00 — Телевизионни новини; 17.20 — „В ефира — младостта“; 18.30 — Игрален телевизионен филм; 19.05 — Състезания за купата на Европа по спорт.

СЪБОТА — 19. VIII.
19.00 — Новини; 19.10 — За децата — филм от сериала „Мартин“; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Оперетни филми; 20.40 — Туризмът — паспорт на мис: „Обичам те, път“; 21.15 — Интервю: Международен фестивал на песента — предаване от Сопот; 23.45 — Новини.

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

РОМАН

1.

„Аз по многу земи ходих, и не съм видял толкова многу масеници, като оу тая наша земя българска, и самовили и бродници...“

Из един стар дамски

КНЯЗЪТ СЕ ВЪРНА ОТ ЛОВ и сега се къпеше. Къпеше се в банята, която бяха за вечерня. На дъба, край грамадния кладенец, висеше изкормен елен пилеш, да се ожежда от кръта. Слугата Тихик чакаше със свещ в ръка излизането на княза от банята. На лакътя му бяха метнати вълнен проспер, все кидневният кафтан на княза, и чисти долни дрехи. Най-сетне князът подаде мургавата си ръка през полуотворената врата на банята, попроса и долните дрехи. Тихик му помогна да облече кафтана и князът излезе с лъснала скули, освещен и бодр, решейки черната си, къдрава брадичка. Четирите плитки, които слугата беше уплел, мокри и тежки, висяха на него, като златни змици върху плещите.

му. Той изкачи каменните стъпала към втория кат почти тичешком, тъй че Тихик едва смогна да запази разстоянието между себе си и него и за малко не угаси свещта. Тая неизчерпаема енергия, бързина и точност в движенията на княза го безпокояха и плашеха, както и черният соколов бялхъс във всевиждащите му очи. И сега, след като бе излязъл по дир кучешката глутница из горите цели пет дни, князът мина през широкия трем, изправен като дрян прът, и Тихик видя как помилва мимоходом отломка от каменната баба, поставена в ъгъла. Едно леко докосване на ръката до изкълчвания от времето древен образ, едно движение, пълно с нежност и тъга, и князът се озова зад масивната дъбова врата, обкована с медни гвоздеи и покрита с плетеница от орнаменти. Тихик едва сколаса да я отвори и влезе пръв със свещта.

— Духни я! — каза князът. В затоплената стая зиданата печка излъчваше на галещи вълни сладостна миризма на чистота, която се смесваше с аромата на дългите по насрещната полици. Под мозаичната икона на света Параскева гореше червено кандило. Трептящите му отражения минаваха като изпълненски мигли по стените и гредите на тавана. Черното сияние, което князът излъчваше, стана по-зрим в червения полумрак на стаята. Слугата се усмихна, но погледът му в очите на княза познаваше недостойността, навел глава и разбра, че и тоя път князът не ще го задържи.

— Калугерът донесе книгата. Ето я на масата. Иска за нея два перпера, господарю — рече той. — Ще я предледам. Кажете да

приготвят вечерята.

Тихик остави на масата свещника сугасената свещ и излезе. Князът погледна книгата, но не се докосна до нея. Кожата върху дървените корици беше окъсана и омазана, пиринчените заклочалки — развалени. В края на краищата и тая книга щеше да отиде на полицата при другите. В очите на младия елен, който висеше на дъба и чиято кръв капеше по каляния сняг на двора, днес беше прочел много повече, отколкото във всички книги. Не се ли криеше в тях загатката на света? Заобиколен от кучетата, след като беше бягал из вледенения сняг край Тича от сутринта до зник слънце, еле нът потърси спасение в един вир край реката Ермич, най-добрият от ловците успя да го прогони отново на брега и там еле нът се залости в тинята и ракиката. Налагаше се да бъде убит на това място, понеже мръкваше. Преди да забие рогащата в лявата му плещка Сибин срещна очите му Бяха червени, пълни с ужас, с молба и злоба — очи на мъченик и на сатана; такива са очите и на поваления воин, който очаква мечът да разсече черепа му. Молбата и злобата, стаяхът и яростта, милостта и жестокостта се смесваха и така се получаваше пламъкът на всяка душа в очите на земните същества.

След всеки лов мисълта на княза ставаше по-категорична. Банията беше успокоила и отпуснала мускулите, тялото, още влажно, се наслаждаваше на покоя в затоплената стая. Князът лежеше на ниско дъбово легло, застлано с дебел вълнен губер, и стига да затвореше очи, виждаше черните, оголени гори, чуваше лая на кучеш-

НА ЦАРЕВЕЦ

Интересно е да работиш на разкопките на Царевец, да търсиш и най-малкото парченце от старинен съд, да намериш позеленяла от времето монета. И стиснал нахалката в ръка, с нетърпение да чакаш отговора на археолога: „Какво е това? От кога е?“

— Другарко Николова, тук намерихме устие от гърне. До сега не сме откривали такова.

И Янка Николова, старши асистент по археология във ВПИ „Братя Кирил и Методий“ и научен ръководител на обекта, заинтересувана от находката, е при момчетата, за да я разглеждат заедно.

Многого керамични съдове, макар и натрошени, гвоздеите, покрити с многогодишна ръжда, зидовете и обгорялата пръст. Това са нови открития, нови догадки, нова истина за историческите, които съдят по тях, че тук е било църква, жилище или гроб. Старите зидове са под пръстта, запазили в себе си тайната на вековете. Ние трябва да ги разкрием. Внимателно, едно непознато движение може да ги разруши! И всеки камък остава на мястото си, всяка шеп пръст е проверена.

На много места по Царевец сега се правят разкопки — на Патриаршията, на крепостната стена до Балчиновата кила, в двора. Кълмът разкрива своите тайни. Това е плод и на нашата упоритост.

Не е много лесно да копаш пръстта, да изкопаш пълните копки. Слънцето жагич по гърбовете, сякаш изпитва нашата воля и уменията ни да се борим с умората. Жадни сме. Но само една дума: „Намерих.“ — отново ни връща ентузиазма, желанието за работа, младежката жизнерадост. От малките керамични парченца археолозите възстановяват цели съдове. Един след друг културните пластове ни връщат назад в късното и ранно средновековие, в късната античност. И находките разказват, разказват. Стига само да разбираш езика им.

— Другарю Овчаров, елате за малко — Иван е открил погребение.

А Петър Овчаров току-що е завършил история. И на двамата е интересно. Съвсем внимателно, за да не разместват ни то една кост, ръцете им откриват погребението. То ще даде нови сведения за нравите и обичаите на средновековните хора.

Тук, на Царевец, можеш истински да се почувстваш горд с миналото на своя град. И с гордост да казваш на групите туристи, които непрекъснато идват, че тук е бил дворецът на Втората българска държава, че тук тези зидове помнят не една кървава драма и работата от не една победа.

Всяка сутрин посрещаме утрото на Царевец. И новият ден е пред нас с очакването за нещо интересно, с упорития труд и новите открития.

Виолета ОСТРОМСКА

Футболна смяна • Спорт • Спорт

ОТНОВО ЗА СПОРТНАТА РАДИОИНФОРМАЦИЯ И ... ОЩЕ НЕЩО НА СТАДИОНА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Може би за четвърти път вече в колониите на вестника поставяме въпроса за работата на радиорубката на градския стадион във Велико Търново. Твърде много време измина от етапа на „обективните трудности“, на „липса на опит“, на „технически несъвършенства“ и пр. Зрителите с право искат богата спортна информация по време на състезания. И тази информация да стига, и то разбираемо, до ушите на всички!

В събота, при откриването на новия шампионат, когато любителите на футбола с особено изострено любопитство очакваха интересни подробности по подготовката на отборите, по регламента на новото първенство (ше има ли само една „Б“ РФГ или не?), по класата на двата съперника на терена, (а и на останалите участници в Северната „Б“ РФГ) и пр., отново бяхме свидетели на неизправна радиорубка.

А според нас и на необислениците на вестника поставяме въпроса за работата на радиорубката на градския стадион във Велико Търново. Твърде много време измина от етапа на „обективните трудности“, на „липса на опит“, на „технически несъвършенства“ и пр. Зрителите с право искат богата спортна информация по време на състезания. И тази информация да стига, и то разбираемо, до ушите на всички!

Освен това, по едно време до тия, които чуваха, достигна съобщение, че „срешата в София между Левски и Миньор е завършила 1:0 за Левски“. А се оказа, че действителният резултат е 2:1!

Но не е само това. Още от края на миналия шампионат на табло срещу централната трибуна се означават два противника и с цифри се напасват резултатите. Споразумение за размяната на таблото са твърде скромни и... то може да се следи само с бинокъл! Но в събота бяхме свидетели на безотговорно боравене с цифрите. При 1:0, в началото на второто по

луване около 15 минути на таблото се издържеше 3:0 за „Етър“. Кой знае, колко-такова е било желанието на отговорниците на таблото, пък и на останалите зрители?

За спортно дружество обаче, което уважава себе си като домакин и гостуващия отбор, тази подигравка безспорно е недопустима!

Ръководството на „Етър“ трябва решително да прецени ролята и мястото на радиопропагандата, както и на другите средства за пропаганда и информация по време на състезания!

Своего място трябва да намери и огледът „Пропаганда и агитация“ при Окръжния съвет на БСФСТ. Толкова ли е трудно да се проучи и внедри опитът на горноореховския „Локомотив“, за който вече вестникът бе писал и в страниците на нашия вестник?

„ФУТБОЛНА СМЯНА—1967“

На финала: „Искра“ (ВГ) — „Ураган“ (Драганово) 7:4 (1:3)

Завърши един прекрасен турнир на детската футболна смяна. Организираният под шефството на вестник „Септември“ за пръв път у нас шампионат между пионерите-футболисти от цялата страна, срещна изключително топъл прием и във Велико Търновския окръг. Тук шефство над малките футболисти поеха Окръжният комитет на Комсомола, пионерските домове, физкультурните дружества.

В окръга се създала над 180 футболни команди-представители на квартал, махали, райони. В повечето от тях физкультурните дружества и колективни издателски обществени треньори, които помогнаха на малките ентусиасти в първите им стъпки към големия футбол.

И ето, в събота на градския стадион във Велико Търново, преди срещата „Етър“ — „Септемврийска слава“, се състоя финалният мач, който излъчи

първенствена на Велико Търновския окръг. Правото да оспорват това високо знание бяха извоювали командите „Искра“ (квартал „Толбухин“ — Велико Търново) с обществени треньори Д. Байлаков и „Ураган“ (с Драганово) с обществени треньори Ил. Стоянов. Като интересно и напрегнато премина тази истинска спортна битка! И двата отбора се оказаха достойни финалисти! Така първото полуване бяха на гостите от Драганово — те поведоха с 3:1. След почивката пък инициативата мина у малките великотърновчани и... краят дойде при 7:4 в тяхна полза.

По този начин „Искра“ е окръжен първенец и на 1/16 финал ще се срещне на 20 август в Габрово с първенца на Габровския окръг.

Да пожелаем успех на великотърновските футболисти!

Ал. Тошев

„А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

Класиране към 13 август 1967 г. 1

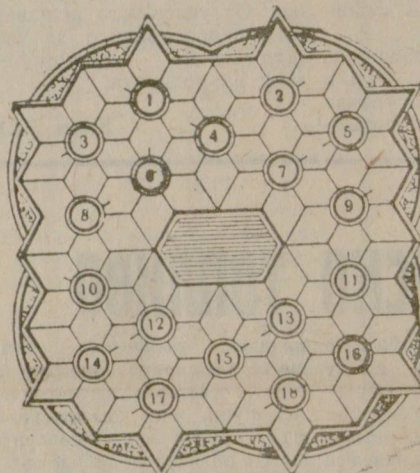
Дебелец	4:1	4
Самоводево	8:2	3
Михалия	2:1	2
Джуклюница	6:4	2
П. Тръмбеш	4:3	2
Левенки	4:5	2
Вардин	2:1	2
Патреш	3:3	2
Кесарево	3:5	2
Ореш	2:3	2
ЖП депо	4:1	2
Елена	5:4	2
Стражица	4:2	2
Златарица	2:4	2
Драганово	1:6	2
Бяла черква	2:6	0
Моравя	2:6	0

Познавате ли съветската страна?

Около всяка цифра поставете по шестбуквена дума, която да започва от клетката с чертичката по посока на часовниковата стрелка.

ЗНАЧЕНИЕ НА ДУМИТЕ

1. Езеро в Съветския съюз. 2. Малкото име на велик руски писател. 3. Старото име на град Куйбишев, известен от подареното знаме на българските опълченци. 4. Действително лице от операта „Черевички“. 5. Съветски писател, автор на „Тимур и неговата команда“. 7. Един от ръководителите на партизанското движение в Украйна по време на Великата отечествена война. 8. Река в Съветския съюз. 9. Град в РСФСР на брега на езерото Неро. 10. Пристанище на река Енисей. 11. Историческа сграда в Ленинград. 12. Велик руски баснописец. 13. Промислен град в Литовската ССР. 14. Планински масив в Съветския съюз. 15. Съветски изследовател в Централна Азия (1863—1935). 16. Езеро в Съветския съюз, най-дълбоко в света. 17. Световноизвестен руски учен, създател на учението за висшата нервна дейност на животните и човека. 18. Най-красивият град в Съветския съюз.

Отговор на кръстословицата от бр. 96

ВОДОРАВНО: 1. Целувката на Чанита. 16. Атол. 17. Аларих. 18. Волан. 19. Ламартин. 20. Ламарина. 22. Алес. 23. Изар. 25. Тула. 26. По. 27. Бамако. 28. Ифа. 29. Тал. 31. Инза. 33. Ерато. 35. Било. 36. Етери. 38. Ода. 40. Пор. 41. Атропиа. 43. Ремаркета. 45. попотам. 53. Тил. 55. Аналитика. 57. Арак. 60. Аратос. 61. Елена.

63. Вино. 64. Виконт. 65. Рола. Аарон. 48. Керес. 49. Сив. 50. Хи. 66. Ис. 67. Сто. 68. Ос. 69. Манила. 70. Иск.

Ротор. 29. Тире. 30. Лоза. 32. Зеравша. 34. Одеколон. 35. Бокс. 37. Епоха. 39. Аметист. 40. Премьера. 42. Тан. 44. Арат. 45. Три. 47. Монако. 49. Стави. 51. Пари. 52. Патос. 53. Таели. 54. Плана. 56. Клон. 58. Рис. 59. Кос. 60. Аво. 62. Нал. Тантал. 15. Ана. 21. Муфа. 24.

ОТВЕСНО: 1. Гелалипа. 2. Еталон. 3. Ломе. 4. Улан Батор. 5. Катимерини. 6. Ализарин. 7. Танака. 8. Ар. 9. Нил. 10. Ахати. 11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.

11. Авала. 12. Нора. 13. Ил. 14.